

[Justitsministeren.]

Inger Gautier Schmit for den Ændring, hun ved sin Medvirken til Udformningen af denne Paragraf fik mig til at indføre. Jeg tror, det er rigtigt, at der kræves saa megen Betyggelse som muligt, for at man ikke fra visse Kvinders Side skal udnytte denne Bestemmelse til Pengeafpresning eller lignende, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde i Gaar. Jeg var lidt betænkelig ved, at der skulde kræves Henvendelse fra Kvinden i alle Tilfælde, fordi jeg fra min tidligere Virksomhed ved Fattigvæsenet har et stærkt Indtryk af den enorme Hurtighed og Lydløshed, hvorved en Mand kan gøre sig usynlig eller forsvinde ved saadanne Lejligheder.

Maa jeg derefter takke det ærede konservative Parti for, at det ikke har bøjet sig for den Fristelse, der kunde være til at arbejde for Privatklinikernes Bestaaen. Som de ærede Medlemmer af Udvalget ved, har jeg, skønt man fra lægelig Side adskillige Gange har paastaat det modsatte, i saa Henseende Sundhedsstyrelsens i Ryggen. Man ønsker ikke fra Sundhedsstyrelsens Side, at der skulde kunne godkendes Privatklinikker til Svangerskabsafbrydelser, medens man naturligvis ikke har noget imod, at de dygtige Gynækologer eller andre Kirurger foretager selve Indgrebet paa de i øvrigt anerkendte Anstalter, der er nævnt.

Det har glædet mig meget at høre, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) var tilfreds med Ændringen i § 1 og oven i Købet tilføjede, at man nu derigennem helt udelukkede Begrebsforvirringen. Jeg maa dog sige, at der hos mig heller ingen Begrebsforvirring var ved den foregaaende Formulering, men den opstod jo i stigende Grad ude omkring, og derfor er det rimeligt at udelukke den efter den Diskussion, der har fundet Sted.

I Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 5 glemte jeg før en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), som forudsatte, at denne Ændring kun gjaldt uberygtede Kvinder. Ja, der sætter det ærede Medlem mig i en vis Vanskelighed, for da der her er Tale om Svangerskabsafbrydelse, er det for mig lidt vanskeligt at forene denne Situation med det gamle juridiske Begreb Uberygtethed. Men da det jo er muligt, at man helt bør forlade Begreberne berygtet og uberygtet paa dette Omraade, vil jeg tro, at rent praktisk taget vil det ærede Medlem vel nok faa Ret i al Almindelighed. Paa den anden Side, hvis der skulde være en Kvinde, der tidligere paa Grund af sin Vandel maaske gjaldt for at være be-

rygtet, og hun var ved at rette sig efter almindelig Opfattelse, hvad jeg har set mange Eksempler paa, netop ved Forbindelsen med en Mand, som vilde tage sig af hende, og hvis hun saa blev svigtet paa samme Maade, saa ved jeg ikke, hvorfor jeg ikke skulde beskytte hende ogsaa. Det er ikke saa let at give saadanne ubetingede Tilsagn; Livet former sig jo paa saa mange Maader, at det er svært at begrænse det paa Forhaand.

Jeg har allerede takket de ærede Ordførere Hr. Hartel og Hr. Hans Hansen (Rørbv) for deres almindelige Tilslutning til Lovforslaget. Det glædede mig særlig at høre Tilfredshed hos det sidstnævnte Medlem med Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 4. Hvad Seksualklinikkerne angaar, har jeg søgt at give en udførligere Begrundelse, og tilbage har jeg saa kun et Par Ord til den ærede kommunistiske Ordfører.

Den ærede Ordfører for Kommunisterne mente, og det kan han i og for sig, tilsyneladende i alt Fald, have Ret i, at saa længe Forholdene i det hele taget i vort Samfund er som i Øjeblikket, bør der ikke være Straf for Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation. Ja, det er vel den Betragtning, vi i og for sig alle paa Forhaand vilde anstille, hvad jeg ogsaa var inde paa ved Lovforslagets Fremsettelse, hvor jeg sagde: Jeg er meget tilbage for at lægge Ansvar, der i Masser af Tilfælde skyldes de økonomiske Forhold, Familieforhold eller lignende, over paa den enkelte Kvinde i Form af Straf. Men naar man tænker Sagen nøje igennem, og navnlig naar man ser, hvordan Udviklingen har været de Steder, hvor man i Historien eller i Nutiden har givet efter for denne Betragtning, saa er det, man opgiver den. Vi ved fra Historien — det er hævdet i hvert Fald af de gamle historiske Forfattere —, at da man i Oldtiden begyndte fra Samfundets Side at gøre Fosterdrab strafrit, saa tog Nedgangen først Fart, og hvis man ikke vil gaa tilbage i Tiden, men sige, at Forholdene er jo af en særlig Karakter i Øjeblikket, saa kan man blot studere Ruslands Forhold. Det er kedeligt, at det ærede kommunistiske Medlem ikke har sat sig noget nøjere ind i Betænkningen; jeg vil dog bede ham om at læse om den russiske meget skarpe Lovgivning — meget skarpere end den danske, der kommer — i Underbilag 2 til Bilag 6, i Underbilaget til Bilag 7, i Underbilaget til Bilag 8 og i Underbilaget til Bilag 9. Jeg kan ikke, heller ikke af Hensyn til Tiden, staa her og citere alle disse Bestemmelser, men naar det ærede Medlem lod, som om man ogsaa i Rusland betragtede den Lovgivning, man